

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 95.

Tredie Session.

35te Møde.

Onsdagen den 30te December.

(Fortf.)

Krigsministeren: Jeg finder det ikke overflødigt at give en nærmere Forklaring af den Betegnelse, jeg har brugt, uagtet jeg, da jeg brugte den, vist ikke troede det nødvendigt. Jeg har stillet vor nuværende Hærorganisation i Modsetning til en Folkevæbning (3a). Det har dermed ikke været min Mening at etablere nogen skarp Modsetning; jeg troer, at det er kjendeligt nok, og at det er fuldkommen erkjendt, at, siden vor hvervede Hær ophørte, have vi havt en Hær, som mere eller mindre har kunnet kaldes en Folkevæbning; men den er dog ikke hvad man, om jeg saa maa sige, fortrinsviis kalder en Folkevæbning, en reen Folkevæbning paa det meest udviklede Stadium. En Hensørelse hertil har jeg nu troet at see i Forslagsstillerens Lovudkast, idet en kortere Tjenestetid for Mandskabet, ligeledes en kortere Dvellses- og Tjenestetid for Underofficererne og en hurtigere og mere forbigaaende Udvikling til Officerer der findes fremsatte som ledende til det Resultat, man venter at skulle udvikle sig — men hvad vil vel blive Resultatet? Vil det ikke blive en mere udviklet Folkevæbning end den, vi nu have? Ville vi ikke, naar vi forfølge Conseqventsen, komme hen til det, som jeg, i Modsetning til almindelig Værnepligt, hellere vil kalde en Almeenvæbning, hvor man disponerer over hele Landets Ungdom til Militairstanden, men giver dem en meget kortere, og efter min Mening utilstrækkelig militair Dannelses? Denne Almeenvæbning stiller jeg i Modsetning til den Armeeororganisation, vi nu have, og det er denne sidste, jeg langt foretrækker for den første.

Sørensen: Det blev sidst, da der var Tale om dette Forslags Fremlæggelse, yttret af et militairt Medlem, at han ikke fandt noget Genie i Forslaget, og jeg synes det samme, jeg finder heller ikke noget Genie i selve Forslaget; men jeg finder dog, at der er saameget Genie deri, at det giver de militaire Autoriteter og Befalingsmænd Anledning til at vise deres Genie, ved at bruge de Værnepligtige ved Skolevælfserne og den paafølgende Tjeneste saaledes, at derved ogsaa udvikles det Genie, som disse have, og det er ikke Lidet, at give Anledning dertil. Dersom der i den militaire Underviisning, som i al anden pädagogisk Dragelsesunderviisning, er noget virkeligt Genie, da søger det fremfor alt Andet at lægge Bind paa at udvikle Gyverne, Færdigheden og Kappegheden og virkelig at stjelne mellem dem, man kalder for Gjernere og Sinker, og dem, man kalder de Fremmelige og de fremragende Genier. Forslaget giver netop Anledning hertil, Forslaget fordrer slet ikke, at Dvellerne skulle være færre, eller ikke skulle naae den Udvikling eller Fuldkommenhed, som hidtil, men det fordrer kun, at der skal lægges Bind paa, at det hidtil satte almindelige Maal kan naaes i kortere Tid, og naaes med større Frivillighed og Frihed, til Nytte for Befolkningen, til Gavn for Armeen og til Gavn for Armeens Befalingsmænd; thi Armeens Befalingsmænd faae jo derved netop Leilighed til at vinde Folket, og i Særdeleshed vinde Folkets og Ungdommens Hengivenhed, Velvillie og Kjærlighed. Jeg har derimod fundet en anden Hovedindvending, hvis der overhovedet burde gjøres nogen Indvending mod Forslaget, nemlig den, at jeg ikke troer, det vilde blive tilstrækkelig benyttet, eller benyttet til sand Gavn, om ogsaa det blev Lov, men det kan ikke være Forslagets Skyld, ikke heller Rigsdagens Skyld, dersom det bliver